

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har sådan set ikke sagt noget de sidste 7 timer, har jeg lige siddet og regnet ud. Men det har jo heller ikke været nødvendigt, for jeg har været på dagsordenen alligevel, og det har jeg også været i de sidste par omgange.

Lad mig bare sige til hr. Holger K. Nielsen og også hr. til hr. Mogens Lykketoft: Man skal jo læse de forslag til vedtagelser, og når Dansk Folkeparti er med på vedtagelsen sammen med regeringspartierne, er det, fordi vi synes, den er langt bedre.

Kl. 0.45

Den er meget, meget bedre end den, der er kommet fra de fire øvrige partier. Der er jo noget konkret i den vedtagelse, vi er med på. Der er en tilfredshed med finansloven, som vi har været med i, har haft indflydelse på og har stemt for. Man stiller sig da ikke op og siger, at man er utilfreds med en finanslov, som man har været med i, som man har haft indflydelse på, og som man har stemt for.

Samtidig er der noget fremadrettet, nemlig at vi nu skal til at øge den samlede indsats i de kommende år. Det er da langt, langt mere indholdsrigt, langt, langt mere fremadrettet, langt, langt mere konstruktivt end det dér vattede forslag til vedtagelse, som er kommet fra de øvrige partier.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der hr. Holger K. Nielsen, og derefter går vi videre i ordførerrækken. Der er foreløbig tre ordførere.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må igen konstatere, at Dansk Folkeparti er kommet under ansvarets åg her. Det må man sige. Hammeren falder med det samme, hvis ikke man støtter regeringen, det er sandheden i dét, og o.k., det har fru Pia Kjærsgaard det fint med.

Så kommer hun med nogle besynderlige argumenter om, at forslaget til vedtagelse fra regeringspartierne er mere konkret: Vel er det da ej. Der står jo præcis i vores forslag til vedtagelse, at der skal laves konkrete forslag. I de andres vedtagelse står bare, at man skal øge indsatsen. Øge indsatsen, det kan være hvad som helst, og når man kender finansministeren, og når man kender statsministeren, så ved man da godt, hvad der ligger i dét. Der ligger da ikke noget som helst forpligtende.

Jeg må altså sige, at i betragtning af, hvad Dansk Folkeparti har sagt i dagens løb og går og bryster sig af, er sandheden, at man stemmer sammen med regeringen, fordi man er i den blok. Man er solidarisk ved Venstre og De Konservative. Man ønsker ikke på nogen måde at gå ind i en reel dialog med venstrefløjens om at forbedre forholdene for de dårligt stillede.

Det var også det, der viste sig i en række afstemninger om finansloven og i en række afstemninger i andre sammenhænge. Der er situationer, hvor man stiller ændringsforslag, men så trækker ændringsforslaget tilbage, fordi regeringen banker én på plads. Det har vi set adskillige tilfælde af, og jeg tror faktisk, at vi vil se det igen og igen, og det, vi ser her i aften, er jo også udtryk for det billede.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Dialog? Altså et forslag til vedtagelse, som sådan bliver hevet frem nede fra det dybe, hemmelige mørke, og som ikke skulle have været opdaget, før hr. Ole Stavad stod og læste det op fra talerstolen, er det et forslag til dialog? Jeg har aldrig nogen sinde hørt noget så tåbeligt, noget, der simpelt hen er så usandt som det, hr. Holger K. Nielsen kom med.

Dialog? Med hvem?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen, og derefter går vi videre med fru Marianne Jøved.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Igen er det jo noget Christiansborgfnidder, det med, hvornår og hvem der kommer med forslagene.

Det, vi siger, er, at hvis Dansk Folkeparti stemmer for det her forslag, vil vi da godt diskutere, hvordan de her konkrete forslag skal se ud. Så har vi jo et flertal sammen, og jeg er da helt overbevist om, at hvis Dansk Folkeparti virkelig vil, og der er seriøsitet bag alt det, de går og siger, så vil der være mulighed for, at man kan diskutere dét. Men sandheden er, at Dansk Folkeparti jo har bundet sig til regeringen. Den vil ikke noget som helst, og det må vi så tage til efterretning. Sådan er virkeligheden. Derfor får vi denne blokpolitik, som vi har her, og den afstemning, vi får om lidt.